

Wim Neerlaar, de man met de gouden handen

Hein den Ouden

In de vorige uitgave van *Land van Lochem* werd ruim aandacht besteed aan de opening van de Veldmaat. En terecht, ons Genootschap mag trots zijn op dit toch wel riante onderkomen. De toespraak van onze voorzitter Henriëtte Marsman-Slot ter gelegenheid van de opening bestond uit een golfstroom van dankwoorden in allerlei richtingen. Daarbij werd ook Wim Neerlaar niet vergeten. Natuurlijk, want de maanden voorafgaand aan de opening woonde hij bijna op de Veldmaat. Maar op de foto's, genomen tijdens de officiële opening en de daarop volgende open dag ontbreekt Wim. Logisch, want Wim was de fotograaf! Gelukkig zien we hem toch tijdens de "huldiging" bij een gezellige avond voor de actieve medewerkers.

Daar hield een ander de camera even vast. Maar Wim zit er toch een beetje ongemakkelijk bij, want hij is gewend zijn vele werk voor ons Genootschap in stilte te verrichten. Dat komt het best tot uitdrukking bij de samenkomsten van het Historisch Genootschap. De apparatuur voor dia's en film staat er en in alle rust trekt Wim nog een paar kabeltjes. Een bijeenkomst zonder Wim is nauwelijks denkbaar.

Maar wie is nu Wim Neerlaar?

Om dit te ontdekken bezochten wij hem in zijn woning aan de Bergweg. Onmiddellijk valt een fraaie garage op, die later dan het huis moet zijn gebouwd. Natuurlijk, door Wim. Zijn familie zegt wel eens: wat zijn ogen zien maken zijn handen.

Techniek

Wim is geboren en getogen Lochemer. Zijn wieg stond op een boerderij aan de Goorseweg. Daar hielden zijn ouders een gemengd

bedrijf, met als akkerbouwlocatie terreinen achter Hooglangen. Het boerenbedrijf was voor Wim echter niet weggelegd. Dat was meer iets voor zijn broer. In 1965 verhuisde de familie trouwens naar Ruurlo. Toen had Wim zijn bestemming reeds gevonden. Zijn hart lag al vroeg bij de techniek. Zo bezocht hij vanaf 1959 de LTS aan de Larenseweg. Daar volgde hij de cursussen hout en metaal. Maar dat vond Wim toch niet voldoende. In Zutphen volgde hij de cursus electrotechniek. Het aantrekkelijke van deze cursus was het vele praktijkwerk bij installatiebedrijven. En zo kwam hij in 1962 aan zijn eerste baan bij Buijs aan de Albert Hahnweg. Maar de studie had Wim te pakken. Hij volgde de avondschool van de Vereniging van Electrobedrijven en werd zo aspirant monteur. Omdat praktijkervaring verplicht was had Wim een goede voorsprong en hij werd dan ook spoedig monteur.

Een eigen zaak was toen geen optie. Trouwens, in 1964 werd hij opgeroepen voor militaire dienst. Daar werd hij belast met radio-onderhoud. Misschien is toen het zaad gezaaid voor zijn liefde voor audio-visuele middelen. Hij werd echter voor verdere dienst afgekeurd. En zo keerde hij terug naar Buijs. Maar lang zou zijn verblijf daar niet duren. In maart 1965 trad hij in dienst bij de PGEM, aanvankelijk als hulpmonteur. Deze overstap werd mogelijk gemaakt, omdat Wim intussen het VEV-diploma Hoogspanning had behaald. Tot 1971 verzorgde hij bedrijfsaansluitingen. Maar daar bleef het niet bij.

In 1971 werd hij benoemd tot ray-onassistent. Dat hield in, dat hij medeverantwoordelijk werd voor het beheer van het net. Dit

beheer betekende ook het sturen van de storingsdiensten. In deze periode kwam Wim zijdelings in contact met de historie van zijn gebied. Door zijn werkzaamheden leerde hij vele mensen van zijn rayon kennen. Maar ook gaven de tekeningen van het gebied, die hij voor zijn werk nodig had, inzicht in de geschiedenis van boerderijen en veldnamen.

Eveneens van belang waren de overleveringen van zeer oude collega's, die over een schat aan kennis beschikten. Hier ligt zeker het begin van de belangstelling voor de geschiedenis van zijn rayon, die later sterk zou worden uitgebouwd.

Maar, intussen kwam er voor Wim een grote uitdaging. Het net was toe aan groot onderhoud door de toename van het elektriciteitsgebruik bij industrie en landbouw. Daarvoor was een kennisniveau op MBO-niveau nodig. Dus verdween Wim weer in de schoolbanken. In avondstudie volgde hij de PBNA cursus, overigens met actieve begeleiding door de PGEM. De bedrijfsschool kreeg een steeds belangrijker rol doordat eigen onderwijs vanuit de nutsbedrijven

werd aangeboden.

Tweede carrière

Dan begint voor Wim een tweede carrière. Tot 1984 trad hij wederom op als rayon-assistent, maar wel op een ander niveau. Zijn taak lag bij de voorbereiding van de onderhoudswerkzaamheden. Voorbereiding en uitvoering zijn op dat moment gescheiden. De rayonchef is een functie, die wordt ingenomen door een HTS-er.

In 1984 werd Wim groepsleider binnendienst voor de noordelijke Achterhoek. Zijn taak werd in 1989 uitgebreid door de toevoeging van Borculo aan zijn gebied. In 1990 kwam het rayon Zutphen erbij. Het moet duidelijk zijn, dat al deze veranderingen de aanpassing van de organisatie noodzakelijk maakten. Want intussen was de MEM verdwenen en trad NUON op als opvolger. Dat hield in, dat ook Friesland bij de organisatie moest worden ingepast. Er veranderde veel in die tijd, ook voor Wim. Tot nu toe konden we -het klinkt een beetje oneerbiedig spreken van electro-Wim. Maar in 1994 werd hij ARBO-milieu-coördinator binnen het regiëbedrijf Achterhoek. Deze functie vereiste een pittige omscholing in Amsterdam met een daaraan gekoppelde stage milieutechniek op HBO-niveau.

In de periode 1998-1999 vonden er binnen NUON veel veranderingen plaats. Veel processen binnen de onderneming werden nieuw gemodelleerd. Door simulatiespelen werd door Wim deelgenomen aan de noodzakelijke instructie voor het personeel. Maar ook werd duidelijk, dat er binnen de nieuwe bedrijfsstructuur voor Wim geen plaats meer was. In 1999 kon hij gebruik maken van de zogenoemde nulregeling.

Dat hield in, dat hij in dienst bleef, maar geen werkzaamheden hoefde te verrichten. Toen Wim 60 jaar werd volgde een VUT-contract.

Betrokkenheid

Nu is het moment om een ander aspect uit het leven van electro-Wim te schilderen. Zijn enorme maatschappelijke betrokkenheid bleek reeds binnen zijn bedrijf.

Daar maakte hij deel uit van de medezeggenschapsraad en organiseerde hij de personeelsvereniging. Maar buiten het bedrijf is deze betrokkenheid misschien nog duidelijker. Zo is hij nog steeds betrokken bij een aantal kindertehuizen in Roemenië. Die werden gefinancierd door personeel van NUON door inlevering van ADV-dagen. Ook kan de Hoge Weide een beroep op Wim doen, waar hij als vrijwilliger bepaalde werkzaamheden verricht. En eveneens maakt de Stichting Welzijn Ouderen Lochem (SWOL) graag gebruik van de know-how van Wim. Hij installeert alarminstallaties bij ouderen, zodat het thuis wonen zo lang mogelijk kan worden voortgezet.

Maar nu, tenslotte: Wim en ons Genootschap.

Historisch Genootschap

Eind 2000 raakte hij betrokken bij het genootschap, toen nog gedeeltelijk gehuisvest in de kelder onder de bibliotheek. Hij zegt zelf, dat hij niet belast was met het verleden, toen de 3 op de historie gerichte verenigingen van Lochem samen gingen én de besturen in elkaar werden geschoven. De lezer zal inmiddels hebben begrepen, dat Wim zich meer als doener manifesteert. Als doener kon Wim aan de gang, toen er zicht kwam op de Veldmaat. Wel wil Wim nog even kwijt, dat de naam Veldmaat eigenlijk onjuist is. Op oude kaarten vinden we de boerderij- en familienaam Veldmaat met een "d". Maar niet getreurd, toen het tienjarig huurcontract met Spectrum Wonen was getekend, kon Wim als projectcoördinator aan de slag. De bouw en inrichting van de Veldmaat vereiste gewoon een drijvende kracht, die zich volledig kon inzetten voor alle voorkomende werkzaamheden. Nu kon het Genootschap genieten van de enorme ervaring, die Wim op veel gebieden kon inbrengen. Hij was al direct betrokken bij de huisvesting als lid van de werkgroep "De Veldmaat". Hij maakte het ontwerp van de inrichting voor de archieven en de exposities die zullen worden ingericht. Bij de bouw en inrichting waren

er natuurlijk van tijd tot tijd verschillende inzichten, die moesten worden "gladgestreken". Wim zegt daarover, dat hij zo nu en dan mensen moest overtuigen betreffende bepaalde "technische" zaken om daarna eensgezind verder te kunnen gaan. Natuurlijk ging het niet alleen om techniek, maar ook het geld speelde een niet geringe rol. Door sponsoring van verschillende zijden (zie het vorige nummer van het *Land van Lochem*) kon een budget worden opgesteld, dat voldoende bleek om vooral de inrichting te financieren. Met dit budget werd overigens wel gewoerd. Uit de gehele Graafschap kwamen de inrichtingselementen. Als Wim hoorde, dat er ergens iets voor een aantrekkelijke prijs te koop was, trok hij erop uit. Tijdens de gehele duur van het project was de samenwerking met Spectrum Wonen voorbeeldig en ook die met buurman Advendo. Daar kon zo nu en dan het een en ander worden "gestald".

Na de Veldmaat

De Veldmaat is feestelijk geopend. Maar voor Wim -de alleskunner- is het werk voor ons Genootschap zeker niet voorbij. Voor het fotoarchief produceert hij nu dia's. Daaruit put hij het materiaal voor thematische presentaties. Wij hebben daarvan kunnen genieten, toen we bij een van onze laatste bijeenkomsten werden geconfronteerd met beelden van het toerisme in vroeger Lochem. Alle hotels en pensions uit een grijs verleden passeerden de revue. Maar ook de jeugd wordt niet vergeten. Zo produceerde Wim een klankbeeld over Lochem voor onze scholieren.

Wim Neerlaar, wat kun je eigenlijk niet? Wij, de leden van ons Genootschap, zien je graag tijdens onze bijeenkomsten, vooral nu we iets meer van je weten. Wij hopen, dat je nog vele jaren de apparatuur kunt opzetten en de kabeltjes kunt trekken in de meest voortreffelijke gezondheid.

Nu voor alles onze hartelijk dank!